

vise det saavel for ham som for Andre — at han tager fuldstændig fejl. Han har sagt — og jeg har hørt det før, og med ligesaa liden Grund — at Toldreformerne især skulle komme de mere Velhavende her i Landet tilgode, at de ikke i samme Grad skulde være i den Fattiges Interesse. Intet kan jo dog være mere modsat det Rette end dette. Tag, jeg havde nær sagt en hvilken som helst Toldsats, og undersøg, hvorledes den falder paa de forskjellige Glasjer af Befolkningen. Tag den almindeligste Forbrugsgjenstand, f. Ex. Klæde, og undersøg, hvorledes den falder paa de forskjellige Glasjer i Landet. Det gaaer med den som med alle andre Toldsatser, vi have jo det, man kalder specifikt Told, ikke Værditold, det er her en Vægttold, saavidt jeg husker er det 2 Mk., der betales for hvert Pund Klæde. Men hvem bidrager nu meest til denne Told? Hvis Klæde veier mest? Ikke at tale om, at det aldeles ikke fordeles efter Velstanden, saa at den Rige skulde betale Mere end den Fattige. Thi det Modsatte er Tilfældet; det er den Fattiges Klæder, som veier mest. Nu siger man vel, at de fattige Glasjer bruge ikke fremmede Varer. Men det er det Samme. Dog saa af de grove Varer, de bruge, indføres der betydelig Mængde, og den Værdi, de have her i Landet, bestemmes derfor af, hvormeget det, der indføres, betaler i Told. Og jeg kan næsten tage hvilken som helst andre Artikler. Lad mig saaledes tage Sukker, Kaffe, Brændevin osv. Om ogsaa en Mandes Indtægt stiger til 100,000 Rd., er han da istand til at bruge i samme Grad, som Velstanden stiger, mere Sukker, Kaffe osv.? Der er Intet, som mere er i Menigmands Interesse end netop dette, at faae Toldbeskatningen forandret. Sidst da jeg stod paa Valgtribunen, fremsatte jeg et Exempel, som virkelig synes mig oplysende. Jeg havde faaet 2 simple Arbeidsmænd paa Holland til at skrive op i et Aar, hvad Indtægter de havde haft og hvilke Udgifter; de havde ført nøiagtigt Regnskab, og jeg regnede ud derefter, hvormeget de havde betalt i Told. Jeg husker nu ikke aldeles nøiagtigt, hvad det udgjorde; men saameget kan jeg dog erindre, at den ene af disse Arbeidsmænd med al sin Tarvelighed —

han havde tjent omtrent 300 Rd. aarligt — Lønnen der er meget lav — han havde igjennem de forskjellige Forbrugsgjenstande: Sukker, Kaffe, Belysning, Klædningsgjenstande og de forskjellige andre meget faa Artikler, han med sin Familie kunde bruge, betalt omtrent 20 Rd. i Told. Dernæst siger det ærede Medlem som Andre, at vi maae huske paa, at det er ikke blot Forbrugerne, men ogsaa Producenterne, der maa sees hen til, og at de forskjellige Producenter vilde tabe ved en saadan Forandring i Tolden. Men hvorledes hænger det sammen hermed? Det er nu saa heldigt, at det kan bevises, at til en større Indførsel fra Udlandet maa nødvendigvis svare en større Udførsel. Hvad Indflydelse har den nemlig paa de forskellige Betalingsmidler? — Det er indlysende, at naar vi indføre mere fra Udlandet, desto flere Fordringer har Udlandet paa os, og desto ugunstigere altsaa er, hvad man i Pengesproget kalder Berlecoursen for os. Udlandet har mange Fordringer paa os, de ere billige, det vil atter sige, det Betalingsmiddel, hvormed det betaler vor Udførsel, er billigt. Der er altsaa den største Opfordring til i dette Forhold at skaffe Balance tilstede, til atter at udføre mere. Forholdet, den større Opfordring, hører først op, naar Egeveægten atter er bragt tilveie. Det vilde ikke være vanskeligt at forsøge dette yderligere navnlig med Hensyn til Pengenes Strømning fra Land til Land for at skaffe Bevistis tilveie for, at der udføres ganske det Samme mere, som der indføres mere. Hele Forfjellen er kun den, at det er forskellige Producenter, før de, der havde Fordelen paa deres Medborgeres Beføstning, nu andre, som frembringe det, der nu mere efterspørges, Korn og hvad det nu er, vi isølge de naturlige Forhold fordeeltigt frembringe, som da vinde derved, at de gjøre deres Medborgere de bedst mulige Tjenester. Naar jeg uagtet den Overføgt, som før blev fremsat af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), ønskede at beholde Ordet, er det ganske vist ikke paa Grund af disse Bemærkninger overfor det ærede Medlem fra Ringkjøbing. Det var nærmest for dog at sige et Par Ord med Hensyn til, hvad den